II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 januari 2006

om de nationella bestämmelser som anmälts av Konungariket Sverige enligt artikel 95.4 i EG-fördraget beträffande högsta tillåtna kadmiumhalt i gödselmedel

[delgivet med nr K(2005) 5532]

(Endast den svenska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/347/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.6, och

av följande skäl:

I **BAKGRUND**

1. **Gemenskapslagstiftningen**

(1) I rådets direktiv 76/116/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel [1] anges de krav som gödselmedel måste uppfylla för att få släppas ut på marknaden med beteckningen ”EG-gödselmedel”.

(2) I bilaga I till direktiv 76/116/EEG anges typbeteckning och motsvarande krav, bl.a. sammansättningen, för varje EG-märkt gödselmedel. EG-gödselmedlen i denna förteckning är inordnade i kategorier efter deras halt av primära makronäringsämnen, dvs. kväve, fosfor och kalium.

(3) Enligt artikel 7 i direktiv 76/116/EEG får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra marknadsföring av gödselmedel märkta som ”EG-gödselmedel” på grund av deras sammansättning, identifiering, märkning eller förpackning, förutsatt att de uppfyller bestämmelserna i direktivet.

(4) I kommissionens direktiv 2002/399/EG av den 24 maj 2002 om de nationella bestämmelser som anmälts av Konungariket Sverige enligt artikel 95.4 i EG-fördraget beträffande högsta tillåtna kadmiumhalt i gödselmedel [2] beviljas undantag från direktiv 76/116/EEG, och de svenska bestämmelser som förbjuder utsläppande på den svenska marknaden av gödselmedel som innehåller mer än 100 gram kadmium per ton fosfor godkänns. Detta undantag skall tillämpas till och med den 31 december 2005.

(5) Direktiv 76/116/EEG, i dess ändrade lydelse, har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel [3].

(6) I artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2003/2003 fastställs att undantag från artikel 7 i direktiv 76/116/EEG som beviljats av kommissionen enligt artikel 95.6 i fördraget skall betraktas som undantag från artikel 5 i denna förordning och skall fortsätta att tillämpas trots att denna förordning trätt i kraft.

---

[1] EGT L 24, 30.1.1976, s. 21. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

[2] EGT L 138, 28.5.2002, s. 24.

[3] EUT L 304, 21.11.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2076/2004 (EUT L 359, 4.12.2004, s. 25).

(7) I skäl 15 i förordning (EG) nr 2003/2003 anges att kommissionen kommer att ta upp frågan om ofrivillig kadmiumhalt i mineralgödselmedel och att den vid behov kommer att utarbeta ett förslag till förordning som den kommer att lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

(8) Arbetet med att utarbeta ett kommissionsförslag om kadmium i gödselmedel pågår.

2. **Sveriges anslutning**

(9) Sverige blev medlem i Europeiska unionen den 1 januari 1995. I anslutningsakten ([4]) fastställs övergångsbestämmelser för användning och utsläppande på marknaden av kadmium i denna stat. I artikel 112.1 anges att under de fyra år som följer närmast efter anslutningen skall de bestämmelser som anges i bilaga XII till anslutningsakten i enlighet med den bilagan och de villkor som fastställs där, ej tillämpas på Sverige. I artikel 112 och i punkt 4 i bilaga XII till anslutningsakten anges att artikel 7 i direktiv 76/116/EEG ej skall tillämpas på Sverige före den 1 januari 1999 när det gäller kadmiumhalten i gödningsmedel och att bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG skall ses över i enlighet med gemenskapens förfaranden senast den 31 december 1998.

(10) I artikel 2 i anslutningsakten föreskrivs att från dagen för anslutningen är bestämmelserna i de grundläggande fördragen och i de rättsakter som antagits av institutionerna före anslutningen bindande för de nya medlemsstaterna och skall tillämpas av dessa på de villkor som fördragen och anslutningsakten anger. I artikel 168 i anslutningsakten krävs att de nya medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som krävs för att från och med dagen för anslutningen uppfylla bestämmelserna i direktiv och beslut enligt artikel 189 (numera artikel 249) i EG-fördraget, om det ej i förteckningen i bilaga XIX eller enligt några andra bestämmelser i anslutningsakten föreskrivs en frist.

(11) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/97/EG ([5]) ändrades därefter direktiv 76/116/EEG om utsläppande på marknaden i Österrike, Finland och Sverige av gödselmedel som innehåller kadmium. I artikel 1 anges att bl.a. Sverige får förbjuda utsläppande på den inhemska marknaden av gödselmedel med en högre kadmiumhalt än den vid anslutningstillfället gällande nationellt fastställda halten och att detta undantag skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 till och med den 31 december 2001.

([4]) EGT C 241, 29.8.1994, s. 41 och s. 316.
([5]) EGT L 18, 23.1.1999, s. 60.

(12) Den 7 december 2001 anmälde Konungariket Sverige gällande nationell lagstiftning som avviker från bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel. Efter noggranna överväganden beviljades genom beslut 2002/399/EG en förlängning av undantaget från direktiv 76/116/EEG fram till och med den 31 december 2005.

3. **Nationella bestämmelser**

(13) ”Förordning om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter” (1998:944) ([6]) innehåller bestämmelser om bl.a. högsta tillåtna halt av kadmium i gödselmedel vilket även omfattar EG-märkta gödselmedel. Enligt 3 § tredje stycket får gödselmedel som omfattas av tulltaxenummer 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 och 31.05 och som innehåller högre halt av kadmium än 100 gram per ton fosfor inte saluföras eller överlåtas.

(14) Bestämmelserna om högsta tillåtna halt av kadmium i gödselmedel har gällt sedan 1985 efter det att ”kadmiumförordningen” (1985:839) antogs. I förordningen om förbud av kemiska produkter (1998:944) kodifieras olika bestämmelser om miljöskydd, inklusive de som finns i ”kadmiumförordningen” (1985:839).

II **FÖRFARANDE**

(15) Genom en skrivelse av den 29 juni 2005 anmälde Konungariket Sverige till kommissionen att det i enlighet med artikel 95.4 i EG-fördraget avser att från och med den 1 januari 2006 fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna för kadmiumhalt i gödselmedel. De svenska myndigheterna begär en förlängning av det nuvarande undantag som beviljades genom beslut 2002/399/EG.

(16) Genom en skrivelse av den 29 juli 2005 underrättade kommissionen de svenska myndigheterna om att den hade mottagit anmälan enligt artikel 95.4 och att sexmånadersperioden för prövningen av anmälan enligt artikel 95.6 började den 30 juni 2005, dagen efter mottagandet av anmälan.

([6]) Svensk författningssamling (SFS) av den 14 juli 1998.

(17) Genom en skrivelse av den 10 augusti 2005 underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Sveriges begäran. Kommissionen offentliggjorde även ett meddelande om denna begäran i *Europeiska unionens officiella tidning* ([7]) för att informera övriga berörda parter om de nationella bestämmelser som Sverige avser att behålla.

III **BEDÖMNING**

1. **Bedömning av huruvida ärendet kan tas upp till sakprövning**

(18) I artikel 95.4 i fördraget anges att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.

(19) Syftet med den anmälan som inkom från de svenska myndigheterna den 29 juni 2005 är att erhålla tillåtelse att efter den 31 december 2005 förlänga det nuvarande undantaget i beslut 2002/399/EG. Enligt detta beslut får Sverige fortsätta att tillämpa nationella bestämmelser som strider mot bestämmelserna om sammansättningen av EG-märkta gödselmedel i förordning (EG) nr 2003/2003.

(20) Som redan nämnts hindras medlemsstaterna genom artikel 5 i förordning (EG) nr 2003/2003 från att begränsa utsläppandet på marknaden av EG-märkta gödselmedel på grund av deras sammansättning, men i bestämmelserna om sammansättningen anges inget gränsvärde för kadmiumhalten. Detta betyder att enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2003/2003 kan de EG-märkta gödselmedel som uppfyller kraven i den förordningen släppas ut på marknaden oberoende av deras kadmiumhalt.

(21) Mot bakgrund av ovanstående är det tydligt att de nationella bestämmelser som anmälts av Sverige är strängare än bestämmelserna i förordning (EG) nr 2003/2003, eftersom de förbjuder utsläppande på marknaden av EG-märkta fosforbaserade gödselmedel med en kadmiumhalt som överstiger 100 gram per ton fosfor.

(22) De nationella bestämmelser som anmälts av de svenska myndigheterna antogs 1985 och följaktligen innan Sverige blev medlem av Europeiska unionen. Som anges ovan fastställs genom anslutningsakten de övergångsbestämmelser som tillåter Sverige att under fyra år fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna för kadmiumhalten i gödselmedel på produkter som omfattas av direktiv 76/166/EEG. Genom direktiv 98/97/EG fick Sverige fortsätta att tillämpa ovannämnda nationella bestämmelser till och med den 31 december 2001. Genom beslut 2002/399/EG förlängdes undantaget till att gälla fram till och med december 2005.

(23) I enlighet med vad som föreskrivs i artikel 95.4, tolkad mot bakgrund av artiklarna 2 och 168 i anslutningsakten, anmälde Sverige till kommissionen den exakta ordalydelsen i de bestämmelser som antogs före anslutningen till Europeiska unionen och som det avser att behålla, och bifogade en redogörelse för de skäl som enligt Sverige motiverar att dessa bestämmelser skall behållas.

(24) De skäl som lades fram av de svenska myndigheterna var identiska med dem som lämnats in tidigare och som ledde till att kommissionen i beslut 2002/399/EG beviljade Sverige undantag fram till och med den 31 december 2005. Denna period beviljades under förutsättning att harmoniserad lagstiftning infördes före slutet av 2005. Även om arbete pågår kommer lagstiftning inte att antas på gemenskapsnivå före slutet av året.

(25) Den anmälan som Sverige lämnade in den 29 juni 2005 i syfte att få behålla de nationella bestämmelser som avviker från bestämmelserna i förordning (EG) nr 2003/2003 kan därför tas upp till sakprövning enligt artikel 95.4 tolkad mot bakgrund av artiklarna 2 och 168 i anslutningsakten.

2. **Sakprövning**

(26) Enligt artikel 95 i fördraget skall kommissionen säkerställa att alla villkor som gör det möjligt för en medlemsstat att begagna sig av möjligheterna till undantag enligt denna artikel är uppfyllda.

(27) Kommissionen skall i synnerhet bedöma om de bestämmelser som anmälts av medlemsstaten är motiverade med hänsyn till de väsentliga behov som anges i artikel 30 i fördraget eller avser miljö- eller arbetsmiljöskydd.

([7]) EUT C 197, 12.8.2005, s. 6.

(28) När kommissionen bedömer att de nationella bestämmelserna är motiverade, måste den dessutom i enlighet med artikel 95.6 i fördraget undersöka huruvida dessa bestämmelser utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna och om de utgör ett hinder för den inre marknadens funktion eller ej.

(29) Sverige har grundat sin begäran på behovet av folkhälso- och miljöskydd. Kadmium i gödselmedel bedöms utgöra ett hot mot miljö och folkhälsa. Som stöd för sin begäran hänvisar Sverige till slutsatserna i en svensk undersökning som offentliggjordes i oktober 2000 ([8]) och som innehåller en bedömning av riskerna med kadmiumhaltiga gödselmedel.

2.1 *Stöd för att det föreligger väsentliga behov*

(30) Av de generella vetenskapliga uppgifter om kadmium som finns tillgängliga kan man dra slutsatsen att kadmiummetall och kadmiumoxid i allmänhet kan anses medföra allvarliga hälsorisker. I synnerhet kadmiumoxid har klassificerats som ett cancerframkallande, mutationsframkallande eller fortplantningsskadligt ämne i kategori 2. Det råder också en allmän enighet om att kadmium i gödselmedel utgör den allra viktigaste källan för tillförsel av kadmium till jorden och till näringskedjan.

(31) När det gäller kadmium i gödselmedel kan den viktigaste informationen i Sveriges riskbedömning sammanfattas på följande sätt:

— När det gäller ytvattnet fastslås det i den svenska riskbedömningsrapporten att det valda PNEC-värdet ([9]) medför att i de flesta vattendrag i södra Sverige skulle vissa livsmiljöer redan vara påverkade av kadmium, dvs. de kvoter ([10]) som kännetecknar risk är större än 1 ([11]). Om en högre kadmiumhalt i gödselmedel skulle tillåtas, skulle en ytterligare ökning av exponering och anledning till oro för återverkningar i vattenmiljön förväntas uppstå.

— När det gäller marken fastslås det i den svenska riskbedömningsrapporten att vid användning under hundra år av svenska gödselmedel i vanlig svensk jord (PNEC 0,25 mg/kg) förutses ingen anledning till oro för biologiska återverkningar när potatis eller vete odlas. Anledning till oro förutses när morötter odlas, men denna oro föreligger också vid år 0. Med EG-gödselmedel förutses anledning till oro i samtliga fall. I sura, sandiga jordar som är fattiga på lera och organiskt material (PNEC 0,06 mg/kg) förutses en risk även om kadmiumhalten i gödselmedel är 0.

(32) Det är tydligt att dessa slutsatser härrör från särskilda förhållanden i den svenska marken och den väderlek som råder i Sverige.

(33) Den riskbedömning som utförts av Sverige visar slutligen att om gödselmedel med högre kadmiumhalt än vad som för närvarande är tillåten medges, skulle detta leda till följande:

— En väsentlig höjning av kadmiumkoncentrationerna i marken, vilket i sin tur skulle leda till toxiska effekter på markorganismer. Oacceptabelt höga koncentrationer skulle också kunna uppträda i vattendrag i jordbruksområden.

— En väsentlig höjning av kadmiumintaget via kosten. Säkerhetsmarginalen mellan nuvarande exponering och nivån för Världshälsoorganisationens *provisional tolerable weekly intake* (högsta godtagbara veckointag) är mycket liten. När det gäller vissa högriskgrupper, t.ex. kvinnor med låga järndepåer, finns inga säkerhetsmarginaler alls. Stora intag av kadmium via kosten skulle därför kunna leda till att fler människor drabbas av nedsatt njurfunktion och ökad benskörhet.

(34) Den riskbedömning som lämnats av de svenska myndigheterna har genomförts enligt de förfaranden och metoder som utformats på gemenskapsnivå, något som anses säkerställa en hög tillförlitlighetsnivå i de upplysningar som erhålls.

(35) Kommissionen har redan undersökt de upplysningar som ingår i denna riskbedömning i samband med direktiv 2002/399/EG som tillåter Sverige att fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser fram till och med den 31 december 2005.

(36) Sverige har inte lagt fram några andra vetenskapliga eller tekniska data under 2005. Ackumulationsprocessen är långsam och ändras inte särskilt mycket under en treårsperiod. Man kan därför dra slutsatsen att situationen inte förändrats sedan 2002.

([8]) Svenska kemikalieinspektionen: *Assessment of risks to health and the environment in Sweden from cadmium in fertilisers,* 4 oktober 2000.
([9]) PNEC: *predicted no effect concentration* (uppskattad nolleffektkoncentration).
([10]) Dessa kvoter är PEC/PNEC (PEC: *predicted environmental concentration,* förväntad miljökoncentration).
([11]) En PEC/PNEC-kvot större än 1 anger att ogynnsamma återverkningar kommer att uppstå.

(37) Giltigheten för de uppgifter som Sverige lade fram bekräftas genom följande vetenskapliga belägg som använts som grund när kommissionen utarbetat sitt förslag om kadmium i gödselmedel:

— SCTEE:s ([12]) (nu kallad SCHER ([13])) yttrande av den 24 september 2002 om kadmiumackumulering i jordbruksmark på grund av användningen av gödselmedel. Detta yttrande baserades på riskbedömningsrapporter från nio medlemsstater vilka endast tar upp ackumulering och inte möjliga risker för folkhälsa och miljö. SCTEE drog slutsatsen att kadmiumhalten i gödningsmedel måste begränsas för att förhindra ackumulering av kadmium i marken.

— Det slutliga utkastet till allmän riskbedömning om kadmium och kadmiumoxid från september 2004, som utarbetades i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 ([14]) och tar upp alla kadmiumkällor. I utkastet bekräftas SCTEE:s yttrande om ackumulering i marken. Även om det i utkastet står att tillskottet av kadmium i gödselmedel i sig självt inte nödvändigtvis är tillräckligt för att orsaka svår och omedelbar fara för människors hälsa och för miljön, bör man dock vara försiktig eftersom man på grund av de stora skillnader som finns när det gäller kadmiumkoncentrationer i mat, kostvanor och näringsstatus inte kan utesluta risken för människors hälsa i alla lokala och regionala situationer.

I avvaktan på slutförandet av den allmänna riskbedömningsrapporten om kadmium och kadmiumoxid samt den eventuella uppföljningen av arbetet om riskreducerande åtgärder har kommissionens förslag om kadmium i gödselmedel försenats.

(38) Efter att ånyo ha undersökt de vetenskapliga beläggen mot bakgrund av Sveriges begäran anser kommissionen att de svenska myndigheterna har visat att kadmiumhaltiga gödselmedel utgör miljö- och folkhälsorisker och att de nationella bestämmelser som anmälts av de svenska myndigheterna och som syftar till att begränsa exponeringen av den svenska miljön för kadmiumhaltiga gödselmedel är berättigade.

2.2 *Förekomst av eventuell godtycklig diskriminering*

(39) Enligt artikel 95.6 skall kommissionen kontrollera att de planerade bestämmelserna ej utgör ett medel för godtycklig diskriminering. Enligt EG-domstolens praxis föreligger diskriminering när nationella handelshinder används på ett sätt som är diskriminerande när det gäller varor med ursprung i övriga medlemsstater.

(40) De aktuella nationella bestämmelserna är generella och gäller för såväl inhemska som importerade EG-märkta fosforbaserade gödselmedel. Det finns därför ingenting som tyder på att bestämmelserna kan användas som ett medel för godtycklig diskriminering mellan ekonomiska aktörer i gemenskapen.

2.3 *Förekomst av eventuella förtäckta handelshinder*

(41) Strängare nationella bestämmelser för sammansättningen av EG-märkta gödselmedel som avviker från bestämmelserna i ett gemenskapsdirektiv utgör normalt ett handelshinder. Produkter som lagligen får släppas ut på marknaden i resten av gemenskapen får ej släppas ut på marknaden i den berörda medlemsstaten. Syftet med artikel 95.6 är att förhindra att nationella begränsningar som grundar sig på kriterierna i punkterna 4 och 5 tillämpas på felaktiga grunder och i själva verket utgör ekonomiska åtgärder som införs för att förhindra import av produkter från andra medlemsstater med det indirekta syftet att skydda inhemsk produktion.

(42) Som fastställs ovan ger användningen av kadmiumhaltiga gödselmedel i marken anledning till oro när det gäller miljö- och folkhälsoskydd. Det verkliga skälet för att bibehålla de nationella bestämmelserna förefaller därför vara att skydda människors hälsa och miljön, och inte att skapa förtäckta handelshinder.

2.4 *Förekomst av eventuella hinder för den inre marknadens funktion*

(43) Detta villkor kan inte tolkas på ett sätt som gör att det skulle vara förbjudet att godkänna nationella bestämmelser som kan komma att påverka upprättandet av den inre marknaden. Det är i själva verket troligt att alla nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd vars syfte är att upprätta den inre marknaden och få den att fungera, kommer att påverka den inre marknaden. För att undantagsförfarandet i artikel 95 i EG-fördraget skall förbli användbart anser kommissionen, i fråga om artikel 95.6, att begreppet ”hinder för den inre marknadens funktion” bör tolkas som en verkan som inte står i proportion till det eftersträvade målet.

([12]) Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö.
([13]) Vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker.
([14]) EGT L 84, 5.4.1993 s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(44) Med tanke på de risker för både miljö och folkhälsa som härrör från användningen av kadmiumhaltiga gödselmedel i den svenska jorden och med hänsyn till

— att Sverige som ovan anges genom anslutningsakten och direktiv 98/97/EG får fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser om kadmiumhalt i gödselmedel i avvaktan på den översyn av direktiv 76/116/EEG som gäller förekomst av kadmium i gödselmedel,

— att beslut 2002/399/EG tillåter Sverige att fortsätta att tillämpa sina nationella bestämmelser fram till och med den 31 december 2005, med stöd av den riskbedömning som de svenska myndigheterna lämnat in,

— att pågående arbete inom kommissionen för en tillnärmning av gemenskapens gränsvärden för kadmium i gödselmedel inte ger anledning att tro att en mindre restriktiv åtgärd skulle ge tillräckligt folkhälso- och miljöskydd i Sverige. Riskbedömningen visar att de särskilda klimatförhållanden och den jordmån som finns i Sverige kräver nationella bestämmelser för att skydda miljön eftersom områdena är känsligare för kadmiumtillskott på grund av jordens sura pH-värde. I sura miljöer ökar kadmiums löslighet, och kadmium kan därför lättare tas upp av grödorna,

anser kommissionen på nuvarande stadium av översynen att det inte föreligger något belägg för att de nationella bestämmelserna skulle utgöra ett oproportionerligt hinder för den inre marknadens funktion i förhållande till de avsedda målen för denna.

2.5 *Tidsbegränsning*

(45) Den period för vilken undantag medges bör vara tillräckligt lång för att kommissionen skall kunna lägga fram förslag och för att rådet och Europaparlamentet skall kunna anta en lag om kadmium i gödselmedel på gemenskapsnivå. För att undvika följderna av eventuella förseningar under den interinstitutionella debatten, bör bestämmelserna i detta beslut gälla till dess att harmoniserade bestämmelser tillämpas på EU-nivå.

IV **SLUTSATS**

(46) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen dras att Konungarikets Sveriges begäran om att få behålla nationella bestämmelser som är strängare än bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om kadmiumhalten i gödselmedel, och som inlämnades den 29 juni 2005, kan tas upp till sakprövning.

(47) Kommissionen finner dessutom att de nationella bestämmelserna

— motsvarar behoven när det gäller att skydda folkhälsa och miljö,

— är proportionerliga i förhållande till de eftersträvade målen,

— ej utgör medel för godtycklig diskriminering, och

— ej innebär något förtäckt handelshinder mellan medlemsstaterna.

Kommissionen anser därför att de kan godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från förordning (EG) nr 2003/2003 skall de svenska bestämmelser som förbjuder utsläppande på den svenska marknaden av gödselmedel som innehåller mer än 100 gram kadmium per ton fosfor godkännas.

Detta undantag skall tillämpas fram till dess att harmoniserade bestämmelser om kadmium i gödselmedel tillämpas på gemenskapsnivå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 3 januari 2006.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande